

Dosarul nr. 2ra-864/21

Prima instanță: Judecătoria Cahul sediul central (jud. I. Cotea)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. G. Vavrin, E. Dvurecenshii, T. Berdilă)

ÎNCHEIERE

7 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Leonid Nicolaev și Nina Nicolaeva, reprezentați de avocatul Maxim Todorov și Societatea pe Acțiuni „Rubin-216”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Leonid Nicolaev și Ninei Nicolaeva, reprezentați de avocatul Maxim Todorov împotriva Societății pe Acțiuni „Rubin-216” cu privire la încasarea despăgubirilor în legătură cu vătămarea integrității corporale cauzate prin accidentul de muncă

împotriva deciziei din 9 martie 2021 a Curții de Apel Cahul, prin care au fost admise apelurile declarate de Societatea pe Acțiuni „Rubin-216” și de avocatul Vladimir Chironachi în interesele Societății pe Acțiuni „Rubin-216”, modificată hotărârea din 30 ianuarie 2020 a Judecătoria Cahul sediul central și respins apelul incident declarat de Nicolaev Leonid, Nina Nicolaev și avocatul Maxim Todorov

constată:

La 6 septembrie 2019, Leonid Nicolaev și Nina Nicolaeva, reprezentați de avocatul Maxim Todorov au depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Rubin-216” cu privire la încasarea despăgubirilor în legătură cu vătămarea integrității corporale cauzate prin accidentul de muncă.

În motivarea acțiunii au invocat că reclamantul Leonid Nicolaev a suferit un accident de muncă la 28 august 1989, în cadrul unității „Межхозяйственная передвижная Механизированная спец. Колона 14”, a cărui succesori este SA „Rubin-216”.

Au menționat că vinovat de producerea accidentului de muncă a fost recunoscut șoferul unității la care acesta a activat, respectiv vina aparține întreprinderii conform actului din 29 august 1989 întocmit de Întreprinderea „Agropromstroï”.

În urma accidentului de muncă, Leonid Nicolaev a XXXXX.

Până în prezent, însă, succesorul unității la care a lucrat Leonid Nicolaev, SA „Rubin-216” achită ocazional niște sume simbolice în calitate de despăgubiri lunare pentru vătămarea integrității corporale.

Au comunicat că, soția părții vătămate Leonid Nicolaev, Nina Nicolaeva a fost nevoită să demisioneze pentru a îngriji de soț, fiind în imposibilitate de a munci începând cu vârsta de 25 de ani.

Prin hotărârea din 19 iulie 2001 a Judecătoriei Cahul, a fost stabilit că pârâta este responsabilă de plata indemnizațiilor lunare pentru accidentul de muncă, fiind încasat salariul mediu lunar pentru ultimii 3 ani înainte de depunerea acțiunii civile, cheltuieli sanatoriale etc.

Prin decizia din 6 decembrie 2001 a Tribunalului Cahul, a fost admis apelul declarat de Leonid Nicolaev și încasate suplimentar sumele bănești legate de XXXXX.

Astfel, aceste hotărâri au puterea lucrului judecat și stabilesc că responsabilă pentru achitarea despăgubirilor lunare în caz de vătămare și alte plăți aferente este SA „Rubin-216”.

Pentru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, s-a adresat cu o cerere prealabilă către SA „Rubin-216”, care i-a răspuns că are nevoie de termen pentru a elucida toate circumstanțele, deși prin acțiunile sale de plată ocazională a sumelor a recunoscut în esență acțiunea.

Au evidențiat că potrivit Hotărârii de Guvern nr. 165 din 9 martie 2010 cu privire la cuantumul minim garantat în sectorul real, acesta constituie: 1 mai 2013 – 1 mai 2014 – 1 400 de lei lunar; 1 mai 2014 – 1 mai 2015 – 1 650 de lei lunar; 1 mai 2015 – 1 mai 2016 – 1 900 de lei lunar; 1 mai 2016 – 1 mai 2017 – 2 100 de lei lunar; 1 mai 2017 – 1 mai 2018 – 2 380 de lei lunar; 1 mai 2018 – 1 mai 2019 – 2 610 de lei lunar; 1 mai 2019 – 1 mai 2020 – 2 775 de lei lunar.

În legătură cu faptul că calitatea de îngrijitor a lui Leonid Nicolaev o are soția sa Nina Nicolaeva, iar primul are dreptul la compensarea cheltuielilor pentru îngrijitori, salariul minim în sectorul privat pentru perioada 4 septembrie 2016 – 4 septembrie 2019 constituie: 4 septembrie 2016 – 1 mai 2017 – 2 100 de lei lunar (total 2 100 de lei x 8 luni = 16 800 de lei); 1 mai 2017 – 1 mai 2018 – 2 380 de lei lunar (total 2 380 de lei x 12 luni = 28 560 de lei); 1 mai 2018 – 1 mai 2019 – 2 610 de lei lunar (total 2 610 de lei x 12 luni = 31 320 de lei); 1 mai 2019 – 4 septembrie 2019 – 2 775 de lei x 4 luni = 11 100 de lei, iar de la 5 septembrie 2019 a câte 2 775 de lei lunar.

În total pentru perioada 4 septembrie 2016 – 4 septembrie 2019 suma constituie 87 780 de lei.

Au precizat că la data producerii accidentului, Leonid Nicolaev deținea profesia de lăcătuș, iar conform informației de pe pagina oficială a Biroul Național de Statistică www.statistica.md, salariul mediu lunar pentru profesia de lăcătuș la lucrările de asamblare mecanică constituie: în anul 2012 – 3 971 de lei, în anul 2013 – 3 892 de lei și în anul 2014 – 3 813 de lei.

Au indicat că Biroul Național de Statistică nu duce evidența salariului mediu lunar pentru profesia de lăcătuș la lucrările de asamblare mecanică, motiv din care salariul mediu lunar de 3 813 de lei pentru anul 2014 urmează să fie indexat, în temeiul art. 1421 alin. (3) Cod civil (redacția veche) sau art. 2035 Cod civil (redacția nouă).

Formula indexării este reglementată de Legea nr. 278 din 11 februarie 1999 privind modul de recalculare a sumei de compensare a pagubei cauzate angajaților în urma mutilării sau a altor vătămări ale sănătății în timpul exercitării obligațiilor de serviciu.

Același lucru este confirmat la pct. 29 din Hotărârea nr. 6 din 4 iulie 2005 a Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației materiale despre încasarea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrității corporale sau altă vătămare a sănătății ori prin deces.

Au solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SA „Rubin-216” în beneficiul lor a despăgubirilor lunare în caz de vătămare a integrității corporale pentru perioada 4 septembrie 2016 – 4 septembrie 2019 în cuantum de 186 961 de lei, iar începând cu data de 5 septembrie 2019 a câte 6 446 de lei lunar până la XXXXX reclamantului Leonid Nicolaev, a cheltuielilor de îngrijire străină din partea soției Nina Nicolaeva pentru perioada 4 septembrie 2016 – 4 septembrie 2019 în sumă totală de 87 780 de lei, iar începând cu 5 septembrie 2019 câte 2 775 de lei lunar până la XXXXX a reclamantului Leonid Nicolaev, a cheltuielilor de îngrijire medicală, medicamente etc., a căror cuantum constituie de 3 665 de lei lunar începând cu 6 septembrie 2019 până la XXXXX a lui Leonid Nicolaev.

Prin încheierea din 26 noiembrie 2019 a Judecătoriei Cahul sediul central, a fost atras în proces Vasile Busuioc în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtei SA „Rubin-216”.

Prin hotărârea din 30 ianuarie 2020 a Judecătoriei Cahul sediul central, a fost admisă acțiunea.

Au fost încasate de la SA „Rubin-216” în beneficiul lui Leonid Nicolaev suma de 186 961 de lei cu titlul de despăgubiri lunare în caz de vătămare a integrității corporale pentru perioada 4 septembrie 2016 - 4 septembrie 2019, suma de 87 780 de lei cu titlul de cheltuieli de îngrijire străină, suma de 2 775 de lei lunar cu titlul de cheltuieli de îngrijire străină începând cu data depunerii acțiunii 6 septembrie 2019 până la XXXXX, suma de 3 665 de lei lunar pentru îngrijirea medicală și tratamentul medicamentos începând cu data depunerii acțiunii 6 septembrie 2019 până la XXXXX și suma de 2 303 de lei cu titlul de cheltuieli de judecată.

A fost respinsă acțiunea în capătul încasării de la SA „Rubin-216” în beneficiul Ninei Nicolaev a cheltuielilor de îngrijirea soțului, ca neîntemeiată.

A fost încasată de la SA „Rubin-216” taxa de stat în mărime de 15 197 de lei.

Prin hotărârea suplimentară din 13 iunie 2020 a Judecătoriei Cahul sediul central, a fost încasată de la SA „Rubin-216” în beneficiul lui Leonid Nicolaev, lunar suma de 6 446 de lei, începând cu 5 septembrie 2019 până la XXXXX.

În susținerea soluției emise, prima instanță a considerat că pretenția reclamantului Leonid Nicolaev referitor la încasarea din contul SA „Rubin-216” în beneficiul său a despăgubirilor lunare în caz de vătămare a integrității corporale în cuantum de 186 961 de lei pentru perioada 4 septembrie 2016 – 4 septembrie 2019, iar începând cu data de 5 septembrie 2019 a câte 6 446 de lei lunar până la XXXXX reclamantului Leonid Nicolaev, ca fiind una întemeiată, or analizând probele anexate la materialele cauzei, a fost constatat cu certitudine că urmare a accidentului de muncă, Leonid Nicolaev și-a pierdut complet capacitatea de muncă, acesta fiind lipsit de posibilitatea de a munci și de a-și asigura existența atât proprie, cât și a familiei, iar responsabil de plata acestor despăgubiri este pârâta SA „Rubin-216”.

Prima instanță a reținut ca întemeiată și justificată pretenția reclamantului Leonid Nicolaev referitor la încasarea din contul SA „Rubin-216” a cheltuielilor de îngrijire medicală din partea altor persoane, cât și tratamentul medicamentos.

Referitor la pretenția reclamantei Nina Nicolaev privind încasarea din contul SA „Rubin-216” a cheltuielilor pentru îngrijire străină din partea ei ca soția lui Leonid Nicolaev pentru perioada 4 septembrie 2016 – 4 septembrie 2019 în sumă totală de 87 780 de lei, iar începând cu data de 5 septembrie 2019, câte 2 775 de lei lunar până la XXXXX a lui Leonid Nicolaev, instanța de judecată a constatat această pretenție ca neîntemeiată, contrar prevederilor art. 2028 Cod civil (în redacția din 1 martie 2019), or potrivit acestor prevederi legale beneficiază de astfel de compensații doar persoana vătămată.

Prin decizia din 9 martie 2021 a Curții de Apel Cahul, au fost admise apelurile declarate de SA „Rubin-216” și de avocatul Vladimir Chironachi în interesele SA „Rubin-216”, modificată hotărârea din 30 ianuarie 2020 a Judecătorei Cahul sediul central, în capătul încasării de la SA „Rubin-216” în beneficiul lui Leonid Nicolaev a despăgubirii lunare în legătură cu vătămarea integrității corporale pentru perioada 4 septembrie 2016 – 4 septembrie 2019, prin micșorarea sumei încasate de la SA „Rubin-216” în beneficiul lui Leonid Nicolaev de la 186 961 de lei până la 121 940,90 de lei.

A fost respins apelul incident declarat de Leonid Nicolaev, Nina Nicolaev și avocatul Maxim Todorov.

În rest, hotărârea din 30 ianuarie 2020 a Judecătorei Cahul sediul central și hotărârea suplimentară din 13 iunie 2020 a Judecătorei Cahul sediul central, au fost menținute.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că apelanta SA „Rubin-216”, la materialele dosarului, a anexat mai multe ordine de plată și documente contabile în temeiul cărora a achitat în beneficiul intimatului Leonid Nicolaev în perioada anilor 2017 – 2019 diferite sume bănești, care în total constituie 65 021,90 de lei.

Astfel, cu referire la prevederile art. 2028 Cod civil, instanța de apel a constatat că prima instanță la stabilirea cuantumului despăgubirii lunare în caz de vătămare a integrității corporale a intimatului Leonid Nicolaev pentru perioada 4 septembrie 2016 – 4 septembrie 2019, greșit nu a luat în considerație sumele achitate

de SA „Rubin-216” în perioada anilor 2017 – 2019, confirmate prin ordine de plată și documentele contabile anexate la dosar, motiv pentru care se impune modificarea hotărârii judecătorești, prin micșorarea sumei totale a despăgubirilor lunare încasate pentru perioada 4 septembrie 2016 – 4 septembrie 2019 de la 186 961 de lei până la 121 940,90 de lei.

La 23 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Leonid Nicolaev și Nina Nicolaeva, reprezentați de avocatul Maxim Todorov au declarat recurs împotriva deciziei din 9 martie 2021 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, în partea ce ține de respingerea acțiunii în capătul încasării de la SA „Rubin-216” în beneficiul Ninei Nicolaeva a cheltuielilor de îngrijire a soțului cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului au invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au respins ca neîntemeiat capătul de acțiune referitor la încasarea în beneficiul Ninei Nicolaeva a cheltuielilor pentru îngrijirea soțului Leonid Nicolaev, deși aceasta se ocupă nemijlocit de îngrijirea soțului.

Astfel, prima instanță a interpretat în mod eronat legea la stabilirea dreptului Ninei Nicolaeva de a-i fi compensate cheltuielile de îngrijire a soțului.

Au remarcat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au luat în considerație faptul că Leonid Nicolaev are nevoie de îngrijire permanentă, îngrijire care îi este acordată de soția Nina Nicolaeva, care, fiind preocupată de îngrijirea soțului, nu se poate fi angajată în câmpul muncii, deci este lipsită de orice venit din care să își asigure existența.

Din aceste considerente se justifică necesitatea de a încasa în beneficiul Ninei Nicolaeva cheltuielile legate de îngrijirea soțului.

La 7 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, SA „Rubin-216” a declarat recurs împotriva deciziei din 9 martie 2021 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, a hotărârii primei instanțe și a hotărârii suplimentare a primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii sau, după caz, restituirea cauzei pentru rejudecare în instanța de apel de un alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le ilegale, deoarece la adoptarea acestora au fost aplicate norme care nu trebuiau a fi aplicate, totodată, instanțele de judecată au apreciat în mod arbitrar probele invocate de SA „Rubin-216”, care au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Eroarea admisă de instanțele de judecată ierarhic inferioare constă în faptul că la soluționarea cauzei au fost aplicate prevederile Codului civil care se referă la răspunderea delictuală - răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrității corporale sau prin altă vătămare a sănătății, deși raportul material litigios invocat de reclamant îl constituie relațiile de muncă, care se soluționează prin prisma legislației muncii.

La fel, nu este clar cum instanțele de judecată au ajuns la mărimea prejudiciului calculat spre încasare.

În cazul dat, au fost aplicate prevederile Codului civil modernizat (în redacția după 1 martie 2019) inclusiv pentru perioada de timp până la 1 martie 2019, adică au fost aplicate eronat normele de drept material.

La adoptarea hotărârilor judecătorești contestate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut hotărâri judecătorești inopozabile SA „Rubin-216”, iar constatările din actele judecătorești inopozabile SA „Rubin-216”, le-au apreciat ca fiind cu putere de lucru judecat și le-au pus drept baza a soluțiilor acestora.

A mai notat că intimatul a prezentat instanței două diferite acte de constatare a accidentului de muncă din 29 august 1989 fără număr și cu nr. 3 cu conținut diferit întocmite de una și aceeași persoană pe unul și același caz, iar în astfel de condiții se trezesc dubii referitor la valabilitatea fiecărui exemplar aparte vis-a-vis de altul.

Copia actului certificată de avocatul Maxim Todorov, nu conține semnăturile tuturor membrilor ai comisiei indicați în acest act, fiind întocmit și semnat doar de administratorul P. Horoianu.

Al doilea act de constatare a accidentului de muncă din 29 august 1989 cu nr. 3, a fost prezentat în copie, dar nu în original pentru a fi cercetat (cu toate că a fost solicitat acest lucru) pe parcursul judecării cauzei, fiind întocmit și semnat de administratorul A. Donev și V. Simcov, ambii sunt angajați la MPMCK-14 și aplicată ștampila MPMCK-8.

Prima instanță neîntemeiat a respins argumentul SA „Rubin-216” referitor la ștampilă, invocând prevederile art. 118 alin. (1) CPC, precum că SA „Rubin-216” a avut sarcina de a proba prin prezentarea extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice faptul că salariatul Leonid Nicolaev a activat anume la MPMCK-14.

Aprecierea instanței este una greșită, deoarece însăși instanța în hotărârea sa a invocat faptul că salariatul Leonid Nicolaev a activat anume la MPMCK-14, însuși actul de constatare a accidentului de muncă din 29 august 1989 conține aceeași informație.

Astfel, reieșind din prevederile art. 123 alin. (6) CPC, în condițiile în care SA „Rubin-216” a negat invocările reclamantului, sarcina probațiunii acestor invocări revine reclamantului.

Nulitatea actelor de constatare reiese chiar din conținutul acestora, nu și din probe ce urmau a fi prezentate de SA „Rubin-216”.

La 26 aprilie 2021, în adresa SA „Rubin-216” și Vasile Busuioc a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Leonid Nicolaev și Nina Nicolaeva, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 173 vol. III).

La 20 mai 2021, în adresa lui Leonid Nicolaev, Ninei Nicolaeva, avocatului Maxim Todorova și Vasile Busuioc a fost expediată copia cererii de recurs depusă de SA „Rubin-216”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 185 vol. III).

La 28 mai 2021, prin intermediul poștei electronice și ulterior, la 1 iunie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Leonid Nicolaev și Nina Nicolaeva, reprezentați de avocatul Maxim Todorov au depus referință la recursul declarat de SA „Rubin-216”, solicitând considerarea recursului ca fiind inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursurilor, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei din 9 martie 2021 a Curții de Apel Cahul la 23 martie 2021 și respectiv, la 7 mai 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului în partea recurentei Nina Nicolaeva, reprezentată de avocatul Maxim Todorov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta a fost depus de o persoană care nu este în drept să-l declare.

Astfel, din materialele dosarului rezultă că cererea de recurs împotriva deciziei din 9 martie 2021 a Curții de Apel Cahul a fost depusă în interesele Ninei Nicolaeva, de către avocatul Maxim Todorov și tot ultimul a semnat-o.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) și (1¹) CPC, în proces civil, persoanele fizice își pot apăra interesele personal, prin avocat sau avocat stagiar. Participarea personală în proces nu face ca persoana fizică să decadă din dreptul de a avea avocat. Persoanele fizice pot fi reprezentate în instanța de judecată de către soț/soție, părinți, copii, frați, surori, bunei, nepoți dacă aceștia sunt licențiați în drept și sunt împuterniciți printr-o procură autentificată notarial.

În conformitate cu prevederile art. 80 alin. (7) CPC, împuternicirile date avocatului sau avocatului stagiar se atestă printr-un mandat, eliberat de reprezentat și certificat de avocat.

În același timp, art. 81 CPC stabilește că împuternicirea de reprezentare în judecată acordă reprezentantului dreptul de a exercita în numele reprezentatului toate actele procedurale, cu excepția dreptului de a semna cererea și de a o depune în judecată, de a recurge la arbitraj pentru soluționarea litigiului, de a renunța total sau parțial la pretențiile din acțiune, de a majora sau reduce cuantumul acestor pretenții, de a modifica temeiul sau obiectul acțiunii, de a o recunoaște, de a recurge la mediere, de a încheia tranzacții, de a intenta acțiune reconvențională, de a transmite împuterniciri unei alte persoane, de a ataca hotărârea judecătorească, de a-i schimba modul de executare, de a amâna sau eșalona executarea ei, de a prezenta un titlu executoriu spre urmărire, de a primi bunuri sau bani în temeiul hotărârii judecătorești, drept care trebuie menționat expres, sub sancțiunea nulității, în procura eliberată reprezentantului persoanei juridice sau în *mandatul eliberat avocatului*.

Conform pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 158 din 28 februarie 2013 cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și

al avocatului stagiar, formularul mandatului avocatului și al avocatului stagiar sunt documente de strictă evidență, care confirmă împuternicirile acestora.

Iar conform pct. 6 subpct. 2 din aceeași hotărâre, pe verso-ul mandatului se inserează împuternicirile avocatului, numele și prenumele clientului, semnătura clientului sau, după caz, a avocatului.

Raportând la caz prevederile legale menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că materialele dosarului lipsește mandatul eliberat de Nina Nicolaeva avocatului Maxim Todorov, care ar confirma împuternicirile acestuia de a reprezenta interesele Ninei Nicolaeva în instanțele de judecată, cu dreptul de a săvârși toate actele de procedură prevăzute la art. 81 CPC.

Or, mandatul seria MA nr. 1303164 din 16 iulie 2019, eliberat avocatului Maxim Todorov, anexat la actele cauzei, este semnat doar de către Leonid Nicolaev (f. d. 42 vol. II).

În atare situație, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că semnatarul cererii de recurs în interesele recurentei Nina Nicolaeva nu a fost împuternicit în modul stabilit de lege de a declara recurs în numele titularului dreptului de recurs.

În conformitate cu art. 433 lit. c) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Sub aspectul celor relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nina Nicolaeva, reprezentată de avocatul Maxim Todorov inadmisibil, ca fiind depus de o persoană, care nu este în drept să-l declare.

În același timp, examinând temeiurile recursurilor în partea recurenților Leonid Nicolaev, reprezentat de avocatul Maxim Todorov și SA „Rubin-216”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Leonid Nicolaev, reprezentat de avocatul Maxim Todorov și SA „Rubin-216”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate de Leonid Nicolaev, reprezentat de avocatul Maxim Todorov și SA „Rubin-216” se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursurile declarate de Leonid Nicolaev, reprezentat de avocatul Maxim Todorov și SA „Rubin-216” nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursurile

declarate de Leonid Nicolaev, reprezentat de avocatul Maxim Todorov și SA „Rubin-216” urmează a fi considerate ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), lit. c), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Leonid Nicolaev și Nina Nicolaeva, reprezentați de avocatul Maxim Todorov și Societatea pe Acțiuni „Rubin-216”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru